

Vedtak i Transportklagenemnda - Fly

Sammendrag

Klager krever 50 % av standardkompensasjon i følge EU forordningen på 250 EUR, på grunn av innstilt flyvning.

Dato

20.01.2010

Saksnummer

54/09F

Tjenesteyter

SAS

Klager krever 50 % av standardkompensasjon i følge EU forordningen på 250 EUR, på grunn av innstilt flyvning.

Klager har i det vesentlige anført:

Klager skulle 7. januar 2009 fly med SK4628 fra Heathrow til Stavanger kl. 19.50.

På flyplassen ble klager informert om at flyvningen var innstilt. Han fikk tilbudt alternativ reise til Stavanger via Oslo, dette aksepterte han. Men SK4059 fra Oslo til Stavanger ble forsinket, og flyet landet litt etter ruteplanen og klager fikk utlevert sin bagasje ca kl 00.40, 8. januar. Dette var ca 2 timer forsinkelse.

Klager krever kompensasjon på 125 EUR. Normalt ville han ha akseptert en slik forsinkelse, men i dette tilfelle ble han ikke tilbudt noen form for bespisning på turen fra London til Oslo. I tillegg ble det over midnatt så neste arbeidsdag ble delvis ødelagt.

Klager ber også om å få forklaring på de tekniske problemene som oppsto på flyet.

SAS har i det vesentlige anført:

SAS beklager forsinkelsen og begrunner kanselleringen med at det oppstod tekniske problemer på flyet.

SAS har lagt ved kopi fra flyets tekniske loggbok, og viser også til sitat i Stavanger Aftenblad 7. januar hvor det stod om hendelsen, se vedlegg fra SAS av brev av 5. februar 2009 til klager.

SAS viser til at flyselskapene fritas for utbetaling av EU-kompensasjon ved ekstraordinære omstendigheter, det vil si forhold som man ikke kan forutse og som således er utenfor flyselskapets kontroll. Noen eksempler på slike forhold er dårlig vær, restriksjoner i luftrommet, tekniske problemer, streik, forhold som påvirker sikkerheten og politisk uro.

Klager ble booket om til neste avgang. SAS vil også dekke klagers utgifter til mat og drikke, mot kvittering.

Nemnda bemerker:

Kansellering gir rett til erstatning med mindre flyselskapet godtgjør at innstillingen skyldes ekstraordinære omstendigheter som ikke kunne vært unngått selv om alle rimelige tiltak var truffet, jf EU forordning 261/2004 artikkel 5.

Flyselskapet må etter nemndas vurdering i utgangspunktet bære ansvaret ved teknisk svikt. Det er flyselskapet som har størst mulighet til å påvirke og forhindre at teknisk svikt oppstår. Også preventive hensyn taler for at flyselskapet som hovedregel må bære ansvaret ved teknisk svikt.

En teknisk svikt kan likevel komme så uventet at flyselskapet ikke har reelle muligheter til å forhindre feilen eller overvinne følgene av den uten at det går ut over passasjerene. I slike tilfelle er ikke flyselskapet pliktig til å betale erstatning til den reisende. Det er flyselskapet som må godtgjøre at det foreligger et slikt spesielt tilfelle. Flyselskapet må videre godtgjøre at de har truffet alle rimelige tiltak for å unngå innstillingen.

Innstillingen skyldtes i dette tilfellet at flyet til fra Stavanger til London måtte gjøre vendereis pga indikasjon på brann i hjulbrønnen.

Etter innhentet uttalelse fra flyteknisk sakkyndig legger nemnda til grunn at innstillingen skyldes en ekstraordinær teknisk svikt som ikke kunne vært unngått selv om alle rimelige tiltak var truffet. Det var i den forliggende situasjon ikke praktisk mulig å unngå innstillingen.

Klager har etter dette ikke rett til standarderstatning etter EU forordningen.

Vedtak:

Flyklagenemnda finner ikke å kunne anbefale at klager gis medhold.

Vedtaket var enstemmig.

Nemnda hadde slik sammensetning ved behandling av saken:

Lagdommer Einar Kaspersen, leder

Elise Korsvik, Forbrukerrådet

Sverre Åril, Forbrukerombudet

Vibeke Krogh Erikstad, Norwegian Air Shuttle ASA

Anniken Wallin, Austrian Airlines

Nemndas representanter

Lagdommer Einar Kaspersen, leder, Elise Korsvik, Forbrukerrådet, Sverre Åril, Forbrukerombudet, Vibeke Krogh Erikstad, Norwegian Air Shuttle ASA, Anniken Wallin, Austrian Airlines.

De publiserte nemndsavgjørelsene er bearbeidet av stiftelsen Lovdata, som innehar rettighetene til dokumentene. Utnyttelse av nemndsavgjørelsene til forlagsvirksomhet, distribusjon, drift av søkbare databaser eller opplæringsvirksomhet krever særskilt avtale med Lovdata. Lovdata avgjør i tvilstilfelle hva som faller inn under nevnte kategorier.